

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1311/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213461
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412213461.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, konajúci advokátom konateľom doc. JUDr. Bratislavom Fridrichom, PhD., proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 16. 06. 2014 č. k. 6C/183/2012 - 91, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania, ktorým sa voči žalovanej domáhal žalobca náhrady majetkovej škody vo výške 175,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 387,24 Eur tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t. j. nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Okresný súd posúdil návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd, zamietol ako nedôvodný s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 21/00, v ktorom ústavný súd uviedol, že nie je dôvodom na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. tá skutočnosť, že prebieha konanie na ústavnom súde o porušení základných práv. Postup, ktorý sa týkal rozhodovanie o námietke zaujatosti sudcu, nakoľko meritórne rozhodnutie v konaní nebude závisieť od rozhodnutia ústavného súdu a prerušenie konania by mohlo byť kvalifikované ako porušenie práva na konanie a rozhodnutie bez zbytočných prietahov. Po vykonaní dokazovania exekučným spisom prvostupňový súd uznal, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v lehote ustanovenej v § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z., poukázal však na postup exekučného súdu, z ktorého vyvodil, že napriek tomu, že nebolo rozhodnuté v 30-dňovej lehote, nedodržanie zákonom ustanovenej lehoty nevyvoláva automaticky porušenie základného práva podľa článku 48 ods. 2 ústavy, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky konkrétne okolnosti v posudzovanej veci (nález Ústavného súdu SR zo dňa 07. 05. 2013 sp. zn. IV.ÚS 471/2012-75). Súd konštatoval, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora konal bez zbytočných prietahov na jeho strane a súd nezistil žiadne také prietahy, ktoré by bolo možné posúdiť ako nesprávny úradný postup. Poukázal na známu skutočnosť, že oprávnený v exekučných veciach podával v rovnakom čase hromadne návrhy na zmenu exekútorov, čím zaťažil všeobecný súd veľkým počtom podaní, takže musel počítať s určitými technickoadministratívnymi problémami a zdržaním. Okresný súd uzavrel, že nemal

preukázaný tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu, rozhodnutie oprel o ustanovenie § 3 ods. 1 písm. d/, § 9 ods. 1, 2 a § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

O trovách konania rozhodol okresný súd s poukazom na § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že žalovanej, ktorej mala plný úspech vo veci, právo na náhradu trov nepriznal, pretože si trovy konania nevyčíslila a ani zo spisu žiadne nevyplývali.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru vo veci rozhodoval vylúčený sudca, okresný súd rozhodoval v jeho neprítomnosti, hoci pre takéto postupy neboli splnené zákonné podmienky. Žalobca trval na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené pred nestranným sudcom, na nestrannom súde. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, neumožnil mu vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím bolo porušené jeho právo na kontradiktórne konanie. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, rozsudok označil za vnútorne rozporný a nepreskúmateľný, vytýkal, že sa okresný súd nezaoberal uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadрила.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu je zrejmé, že žalobca sa voči žalovanej domáhal vyčíslenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorú mal spôsobiť okresný súd, ako súd exekučný, tvrdeným nesprávnym úradným postupom, nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnym exekučným spisom okresného súdu. Už v návrhu na začatie konania vzniesol žalobca námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o tejto riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania veci nevyvlúčil. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu, aj žalovanú. Pred pojednávaním doručil žalobca žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania a návrh na prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu o jeho sťažnosti proti rozhodnutiu nadriadeného súdu o nevyvlúčení zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania veci. Okresný súd uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania nevyhovel a návrh na prerušenie konania zamietol. Následne vykonal dokazovanie obsahom exekučného spisu, dokazovanie vyhlásil za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok.

Odvolací súd konštatuje, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Po preskúmaní všetkých podstatných odvolacích námietok žalobcu a predchádzajúceho súdneho konania spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu odvolací súd konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, súčasne si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku a podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd konštatuje, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na tieto aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu považuje odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože žalobca tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní nepreukázal. Z dôvodu, že odvolací

súd je viazaný rozsahom a obsahom odvolania v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolacia námietka žalobcu, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu založil žalobca na argumente, že je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojím nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu, poukazuje na ustálenú súdnu prax, ktorá dospela k záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejsť a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnicstvo (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31. 05. 2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnicstvo na súde, ktorý údajne svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/201/2013, 3Cdo/102/2013, ...). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil, týmto rozhodnutím je aj žalobca viazaný. Iné dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca neuviedol ani v odvolaní.

Odvolacia námietka žalobcu o uskutočnení pojednávania v jeho neprítomnosti, a tým k odňatiu možnosti konať pred súdom a porušeniu práva na kontradiktórne konanie, nie je dôvodná. Zo spisu je zrejmé, že okresný súd určil termín pojednávania na deň 16. 06. 2014, účastníci sa nedostavili napriek riadne doručenému predvolaniu. Právny zástupca žalobcu doručil súdu e-mailové podanie, kde žiadal zrušiť nariadené pojednávanie a prerušiť konanie, na vykonanie pojednávania v neprítomnosti účastníkov, ktorí boli riadne a včas predvolaní, boli podľa názoru odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O. s. p.). Postupom okresného súdu, ktorý bol v súlade so zákonom, nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. Rovnako ani v štádiu dokazovania nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Konanie dokazovania v neprítomnosti účastníkov pozostávalo z oboznámenia sa s exekučným spisom, ktorý dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca, ktorého obsah mu musel byť známy, pretože z neho vychádzal z podaného žalobného návrhu. Iné dokazovania okresný súd nevykonával. Rovnako podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom ani takým postupom okresného súdu, keď pred nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania konal vo veci ďalej. Týmto postupom nebol žalobca vylúčený z uplatnenia žiadneho svojho procesného oprávnenia a je plne odôvodnený hospodárnosťou konania. Vyhláseným uznesením o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania bol už okresný súd viazaný a mohol preto v konaní pokračovať. Obsah vyjadrenia žalovaného je totožný v niekoľko tisícoch sporoch, ktoré žalobca pred všeobecnými súdmi inicioval a ktorý je žalobcovi známy.

Odvolací súd sa nestotožňuje ani so stanoviskom žalobcu o tvrdenom nesprávnom úradnom postupe. V tomto smere poukazuje odvolací súd na súdnu prax, ktorá dospela k záveru, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní iniciovaných žalobcom pred okresným súdom je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia doba nevyhnutná na vykonanie úkonu súdu (napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/606/2012, II.ÚS/245/2013).

Odvolací súd nesúhlasí ani s tvrdeným nedostatočným odôvodnením napadnutého rozsudku. Z dôvodov napadnutého rozsudku je zrejмый vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi súdu na strane druhej. Rozsudok je odôvodnený v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p., je dostatočne vyčerpávajúci, zrozumiteľný a presvedčivý. Pokiaľ sa prvostupňový súd nezaoberal preskúmaním ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., považuje odvolací súd takýto postup za správny a zodpovedajúci zásade hospodárnosti konania tak, ako to správne uviedol aj prvostupňový súd.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., úspešnej žalovanej náhradu trov konania, na ktorú by inak mala nárok, nepriznal, pretože zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú a ani ich nepožadovala.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.